

Juli 1840 § 11 og 26), forekommer os saameget mindre betænkkelig, som Renterestancerne i Reglen ville være uomtvistelige og Inddrivelsen deraf efter et lovbestemt Bærsel vil finde Sted paa vedkommende Oppebørselsbetjent's Ansvar, ligesom Indsigelser kunne fremsættes under Udpantnings eller Execution'sforretningerne og de af Fogden affagte Kjendelser indskrives til vedkommende Overret, hvorhos de Giendele, hvori Udlæg er fæst, først kunne realiseres efter en længere Frist, i hvilken det Udlagte staaer til Indløsning. Omkostningerne ved denne Omgangsmaade, hvorved Debitorerne ikke besværes med noget Møde enten for Forligelsescommissionen eller for Retten, ere derhos ubetydelige, selv i Sammenligning med Omkostningerne i mindre Gjældsager.

Hvad Udkastets § 3 angaaer, skal Udvalget tillade sig at foreslaae nogle faa Ændringer, sigtende til at tilveiebringe større Overensstemmelse mellem denne Paragraph og den deri paaberaaede 6te Paragraph i Loven af 8de April 1851.

Naar Eieren nemlig ikke ifølge Skjøde eller andet lignende endeligt Adkomstdocument har afstaaet sin Eiendom, men itkun truffet en foreløbig Forening om sammes Afstaaelse, kan Eiendommen formeentlig ikke med Foie siges at være udgaaet af hans Besiddelse, førend den er tiltraadt af den nye Eier.

Vi have derhos troet at burde foreslaae en Forandring i Paragraphens Slutning, for at Følgerne af en forsvemt Anmeldelse om en

stedfunden Giendoms-Afstaaelse ikke i enkelte Tilfælde skulle kunne blive mere indgribende for Vedkommende, end Statskassens Lærv gjør fornødent.

I Overensstemmelse med Foranførte tillader Udvalget sig at indstille, at Lovudkastet antages med følgende Ændringer i § 3:

1. At efter „Anden“ i 10de Linie (Side 2, 3die Linie) indskydes: saaledes at denne træder i Besiddelse af den til ham afstaaede Eiendom,
2. At Ordene: „efter Afstaaelsen“ i 11te og 12te Linie (Side 2, 4de og 5te Linie) udgaae og i deres Sted indskydes: efterat Kjøbereren er tiltraadt Besiddelsen,
3. At Slutningen af Paragraphen fra „ikke alene“ i 14de Linie (Side 2, 7de Linie) udgaaer og istedet derfor indskydes: bliver at erlægge indtil det dobbelte Beløb, efter Finantsministerens nærmere Resolution, af hvad der skulde været erlagt i Renter af den tidligere rentefrie Deel af Gjælden fra bemeldte Termin at regne. I Mangel af Betaling kan Beløbet inddrives ved Udpantning.

Kjøbenhavn den 12te November 1852.

Thalbitzer.

Orlik.

M. P. Bruun.

Ordfører.